

НИНА СЕНИЧАР

ЗВЕЗДА СЛАВИЦА

ИЛУСТРОВАО

ВАНЕ КОСТУРАНОВ

■ Laguna ■

ЗА МОЈУ МАМУ СЛАВИЦУ

Једне ведре ноћи Звезда Славица је седела на небу и гледала шта се дешава испод ње. Видела је плави брод како плови по реци, пса како трчи по ливади, аутомобиле који стоје на семафору... Као да погледом нешто тражи. Коначно је угледала велику зграду и собу из које је допирало светло.

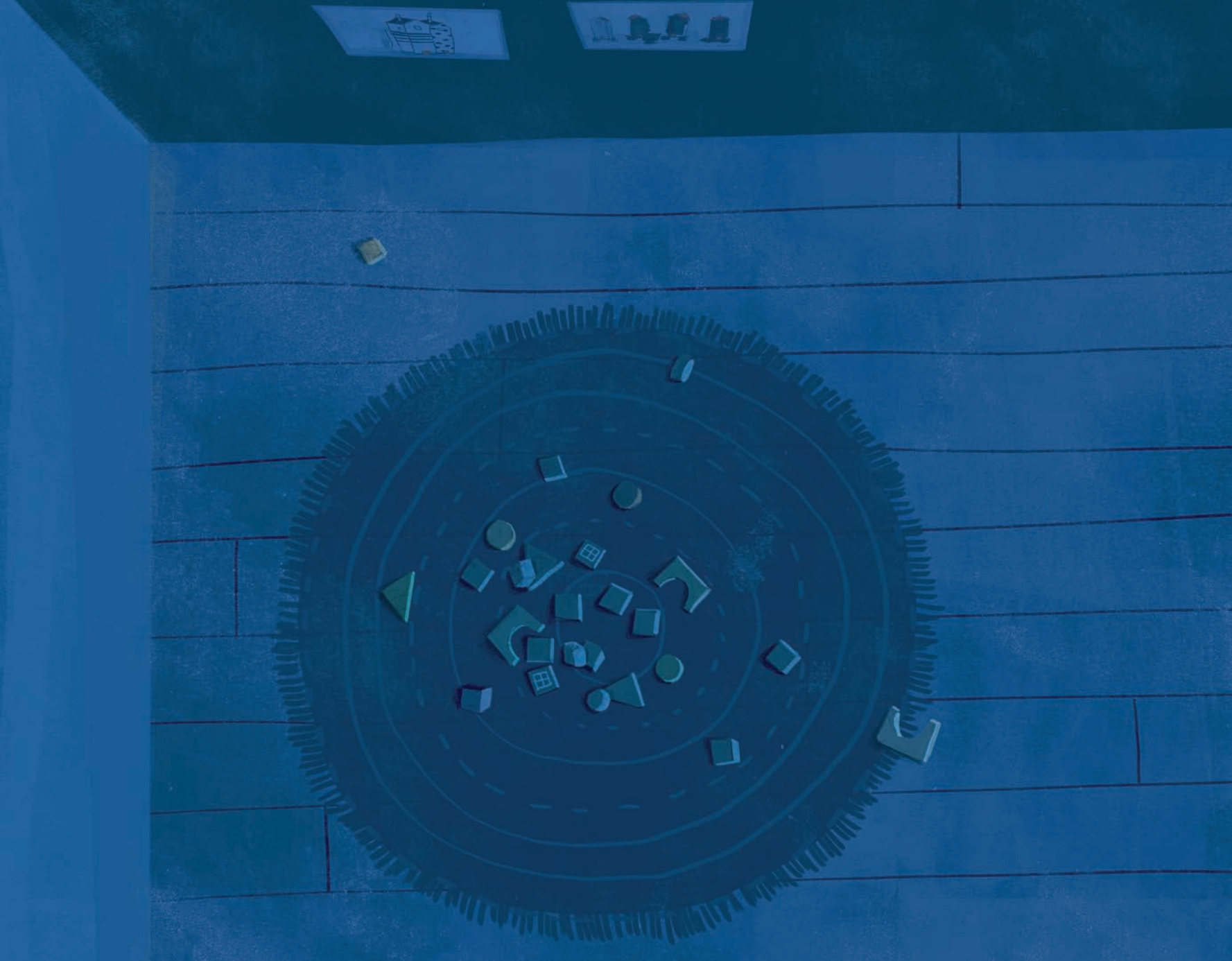
ЗВЕЗДА СЛАВИЦА СЕ ЗАГЛЕДАЛА ЈОШ ВИШЕ И КРОЗ ПРОЗОР СОБЕ УГЛЕДАЛА ДЕВОЈЧИЦУ ДУГЕ СМЕЂЕ КОСЕ КОЈА СЕ ИГРАЛА СА КОЦКАМА. ДЕВОЈЧИЦА ЈЕ ПАЖЉИВО БИРАЛА СВАКУ КОЦКУ И СЛАГАЛА ИХ ЈЕДНУ НА ДРУГУ.

– ЈОШ САМО МАЛО И ОД ВАС ЋУ НАПРАВИТИ НАЈЛЕПШИ ДВОРАЦ! – РЕКЛА ЈЕ ДЕВОЈЧИЦА.

– ХМММ, НИСМО БАШ СИГУРНЕ – СУМЊАЛЕ СУ КОЦКЕ. – ДА БИ НАПРАВИЛА ДВОРАЦ, ТРЕБА ДА БУДЕШ АРХИТЕКТА ИЛИ ИНЖЕЊЕР: ТО СУ ЉУДИ КОЈИ ПЛАНИРАЈУ И НАДЗИРУ ИЗГРАДЊУ ДВОРАЦА, ЗГРАДА И МОСТОВА.

– Е ПА, КАД ПОРАСТЕМ, ЖЕЛИМ ДА БУДЕМ АРХИТЕТКА ИЛИ ИНЖЕЊЕР!
– УЗВИКНУЛА ЈЕ ДЕВОЈЧИЦА.

— Али није лако бити инжењер — упозориле су је коцке. — То је тежак посао, мораш стално да будеш на градилишту. Да ниси превише нежна за такав посао? Ти си ипак девојчица.

Девојчица је ставила још једну коцку и одједном су све коцке пале на под.
— Можда сте у праву...

ЗАМИШЉЕНА И ТУЖНА, ДЕВОЈЧИЦА ЈЕ ЛЕГЛА У КРЕВЕТ. КРОЗ ПРОЗОР СВОЈЕ
СОБЕ ЗАГЛЕДАЛА СЕ У НЕБО. ЗВЕЗДА СЛАВИЦА ЈОЈ ЈЕ НАМИГНУЛА:
– Хеј! Хеееееј! Здраво!